

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 7To/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010507
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2324010507.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko B. XX/XX, D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 10.09.2025, č. k. 17T/23/2024-120, na verejnom zasadnutí konanom 16.04.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 10.09.2025, č. k. 17T/23/2024-120, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako otec mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky D. A., B. D., B. XXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva zo zákona o rodine č. 36/2005 Zbierky zákonov v znení neskorších predpisov, na ktorú bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 22P/150/2017 zo dňa 16.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2018, prispievať na výživu svojho syna E., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 30% zo sumy životného minima vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávnenej - matky D. A., avšak si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste svojho trvalého bydliska v D. a všade tam, kde sa zdržiaval riadne neplnil od mesiaca október 2020 až do 10.09.2025, v posudzovanom období bol nezamestnaný, neevidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1185,26 eura, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4T/39/2024 zo dňa 19.07.2024, právoplatným 15.10.2024.

2. Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o treste, pričom prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

4. Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že žiada, aby krajský súd vec vrátil okresnému súdu, nakoľko bol odsúdený Okresným súdom Nové Zámky a bol mu uložený podmienený trest, pričom tento neporušil.

5. Prokurátor, ktorému bolo písomne zdôvodnené odvolanie obžalovaného doručené, sa k nemu nevyjadril.

6. Za účelom prejednanja odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 16.04.2026, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, pričom jeho účasť na verejnom zasadnutí nebola nevyhnutná (preto ho okresný súd o termíne verejného zasadnutia len upovedomoval, a naň ho nepredvolával). Obžalovaný bol rovnako poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Verejné zasadnutie sa konalo aj v neprítomnosti svedkyne (poškodenej) D. A., ktorá bola o termíne verejného zasadnutia upovedomená riadne a včas. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predsedníčka senátu po podaní správy o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť, udelila slovo na konečné návrhy, keďže prokurátor žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemal. V rámci konečných návrhov prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

9. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky obžalovaný nevzniesol a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. V tomto smere nakoniec obžalovaný v odvolaní žiadne výhrady nevzniesol.

K výroku o treste konkrétne

10. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu odňatia slobody nepriamo vytýkal neprimeranú prísnosť, keď poukazoval na podmienený trest odňatia slobody uložený mu predtým Okresným súdom Nové Zámky. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na túto otázku, musel preskúmať, či bol trest uložený v súlade so zákonom.

11. Preskúmaním napadnutého výroku krajský súd zistil, že okresný súd správne ustálil, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trest v rozpätí od 1 roka až do 5 rokov. Pokiaľ ide o pomer a mieru pohľadujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného správne ustálil existenciu jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Iné pohľadujúce a priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. V tomto smere nakoniec obžalovaný žiadne námietky neuplatnil.

12. Pokiaľ ide o obžalovaným namietaný druh trestu, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo aj podľa názoru krajského súdu plne dôvodné. Správne okresný súd poukázal na to, že obžalovaný má v odpise registra trestov 18 záznamov, pričom bol v minulosti už odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy a bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, pričom bol naposledy prepustený z výkonu trestu dňa 15.08.2020. Predchádzajúce tresty nevedli k zmene jeho správania, resp. k jeho náprave, keďže sa naďalej dopúšťal protiprávneho konania, keď sa súdnej trestnej činnosti dopustil aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Za daného stavu by nebolo zákonné ukladať obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, alebo trest alternatívny, lebo by nebol spôsobilý naplniť účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd správne ukladal trest vo výmere 2 roky, čo je v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to aj vzhľadom na učené vyhlásenie o vine obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 10.09.2025. Takto vymeraný trest je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, primeraným a spravodlivým.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

13. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Záver

14. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.